

REGLUR

um breytingu á starfsreglum fyrir öryggiseftirlit ríkisins, nr. 21 18. febrúar 1953.

1. gr.

6. gr. starfsreglnanna orðist þannig:

Fyrir starf sitt fá umdæmisskoðunarmenn hluta eftirlitsgjalda þeirra fyrirtækja, sem þeir skoða. Ráðherra ákveður, að fengnum tillögum öryggismálastjóra, hver hlutur umdæmisskoðunarmanna skuli vera. Feli öryggismálastjóri umdæmisskoðunarmanni rannsókn slyss eða framkvæmd aukaskoðunar vegna umbóta, sem kann að hafa verið krafizt við fyrri skoðun, ber honum fyrir það þóknun, sem öryggismálastjóri ákveður hverju sinni.

Umdæmisskoðunarmenn láta öryggismálastjóra í lok hvers árs í té skýrslu um störf sín í þágu eftirlitsins.

2. gr.

Reglur þessar öðlast þegar gildi.

Reglur þessar eru hér með settar samkvæmt lögum nr. 23 1. febrúar 1952, um öryggisráðstafanir á vinnustöðum og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarmálaráðuneytið, 10. marz 1964.

Jóhann Hafstein.

Brynjólfur Ingólfsson.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Akureyrarkaupstað.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Akureyrarhöfn takmarkast að norðan af beinni línu, sem hugsast dregin úr yzta Glerárós í Geldingsá. Innan nefndrar línu takmarkast hún af landinu umhverfis fjarðarbotninn á alla vegu. Enn fremur nær höfnin yfir svæðið frá nefndri línu norður að beinni línu, sem hugsast dregin beint til austurs frá þeim stað, þar sem mörk lögsagnarumdæmis Akureyrar og Glæsibæjarhrepps koma til sjávar. Austur-takmörk þessa svæðis, sem liggur norðan við ofanefnda línu úr Glerárós í Geldingsá, eru í miðjum Eyjafirði, en að vestan takmarkast það af landinu.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Akureyrar hefur á hendi stjórn hafnarinnar undir yfirumsjón samgöngumálaráðuneytisins.

Hafnarnefndin hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

Hafnarnefnd er skipuð fimm mönnum og fimm til vara. Bæjarstjóri er sjálfkjörinn formaður nefndarinnar. Bæjarstjórn Akureyrar kys á fyrsta fundi nýkjörinnar bæjarstjórnar tvo menn úr hópi bæjarfulltrúa og tvo menn utan bæjarstjórnar í hafnarnefnd. Varamenn skulu kosnir með sama hætti.

Kjörtímabil hafnarnefndar er það sama og bæjarstjórnar.

Bæjarstjóri boðar fundi hafnarnefndar og stýrir þeim.

Hann er framsögumaður nefndarinnar í bæjarstjórn.

Hafnarvörður á sæti á fundum hafnarnefndar og hefur þar málfrelsi og tilögurétt.

3. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarvörður og verkstj. hafnarinnar í samráði við hafnarnefnd. Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn, sem þurfa þykir. Bæjarstjórnin skipar hafnarvörð og aðra fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar og setur þeim erindisbréf, en hafnarnefndin getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess til þurfi að koma samþykki bæjarstjórnar.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarvörður sér um að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni og enn fremur þeirra starfsmanna, er hann setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sé óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir bæjarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum sem þar eru unnin.

6. gr.

Böð nálægt landi eða við bryggju hafnarinnar eru bönnuð, nema með leyfi lögreglustjóra. Öll skot að óþörfu eru bönnuð innan hafnarinnar. Með sérstöku leyfi lögreglustjóra er heimilt að skjóta svartbak á Leirunni við ósa Eyjafjarðarár.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu.

Áliti hafnarvörður að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarvarðar.

8. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né þétta eldri skip eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarvarðar og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með leyfi hafnarvarðar.

9. gr.

Ekki má kasta útbyrðis seglfestu, ösku, kolum eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum, er þar liggja, né flytja það úr landi í höfnina.

Ekki má gera nein mannvirki við höfnina né breyta þeim, sem nú eru, s. s. fylla eða dýpka í höfninni, leggja akkerum eða festa múrningum, nema með leyfi hafnarnefndar.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra um höfnina.

10. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarvarðar eða starfsmanna hafnarinnar um hvar þau megi liggja og leggjast. Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggjunni, að eigi sé nægilegt rúm fyrir önnur skip að komast að og frá.

Skipum eða bátum má ekki leggja svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina. Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnarvarðar eða starfsmanna hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni og getur þá hafnarvörður látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda.

11. gr.

Í sérhverju skipi eða fari (að undanskildum skipum eða förum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlauis í lægi á höfninni) skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

12. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringa eða við festarstólpa. Séu landfestar úr járn, skulu þær vera klæddar þar sem þær hvíla á bólvirkinu eða bryggjunni. Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þykir þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust. Skyld er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju, ef krafizt er.

13. gr.

Skip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hættu af því.

Ekki má hleypa vatni á bryggjur eða bólvirki að óþörfu.

14. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarvörður láta færa skipið burt á kostnað eigandans, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Notkun hafnarbryggjanna.

15. gr.

Skip hafa að jafnaði rétt til að leggjast við bryggjur hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu að öðru jöfnu skip, sem sigla eftir fyrirfram ákveðinni og auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til þess að leggjast að bryggjum, þótt önnur skip liggja þar fyrir og verða þau að víkja meðan hin eru afgreidd. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarvarðar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess.

16. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða ból-virki, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skip-anna, er nær liggja.

17. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skipsins og bólvirkisins, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þess eigi gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

Kjölfestu má eigi láta annars staðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar sem hafnarvörður vísar til.

18. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða bólvirki, sem notað hefur verið. Farist það fyrir, skal hafnarvörður sjá um að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiða allan kostnað, sem af því leiðir.

19. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðar eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Skal flytja burt muni og vörur, jafnskjótt sem hafnarvörður krefst þess.

Sé það eigi gert, lætur hafnarvörður gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umboðsmanns hans.

VI. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

20. gr.

Sérstakt leyfi hafnarvarðar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfn-inni skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi og skal leyfið bundið því skilyrði, að ef skipið sekkur, láti eigandi taka það upp eða sprengja það sundur, svo að það skemmi ekki höfnina, og sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, þá getur hafnarnefndin látið gera það á kostnað eiganda. Hafnarvörður ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufærin skuli vera og hvernig þeim skuli vera fyrir komið. Nú sannar eigandi geymsluskips með vottorði tveggja óvilhallra manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hætta, hvað legu snertir, þó að það sé mannlaust, þá er honum leyfi-

legt að leggja skipinu og láta það liggja án þess menn séu á því á þeim tíma árs, er ekki verður heimtað ljós í skipum utan þess svæðis.

Ljós skal tendra á skipum þessum og hljóðbendingar skulu gerðar eftir reglum þeim, er settar eru í alþjóðasjóferðarreglum fyrir skip, er liggja fyrir akkeri.

21. gr.

Meðan skip liggur mannlaust á höfninni, skal ekki sjaldnar en einu sinni á viku fara út í það, til þess að líta eftir hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það, svo fljótt sem auðið er. Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á skipum þeim, sem lagt er í lægi á höfninni.

VII. KAFLI

Um hafnargjöld.

22. gr.

Um lestagjald.

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, sem þau koma til hafnarinnar, þó með þeim undantekningum, sem síðar getur.

Ef ekki er öðruvisi ákveðið, greiðist lestagjald af brúttóburðarmagni skipsins, talið í heilum tölum, en brotum skal sleppa.

23. gr.

- a. Af skipum, sem eru stærri en 10 brúttórúmlestir og eru eign Akureyringa og skrásett þar, skal greiða lestagjald einu sinni á ári, kr. 10.00 fyrir hverja rúmlest. Gjald dagi er 2. janúar.
- b. Innlend fiskiskip skulu greiða lestagjald kr. 1.00 fyrir hverja rúmlest í hvert skipti, er þau koma til hafnarinnar.

Strandferðaskip, sem eru einungis í innanlandssiglingum, skulu greiða kr. 0.50 fyrir hverja rúmlest, þó ekki meira en kr. 10.00 á ári hverja hverja rúmlest.

- c. Öll önnur skip, sem hafnar koma, skulu greiða kr. 1.00 fyrir hverja rúmlest í lestagjald. Undanþegin lestagjaldi eru þó herskip, varðskip og björgunarskip, skemmtiferðaskip, rannsóknarskip og skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda.

24. gr.

Hafi skip legið á höfninni 30 daga, skal greiða lestagjaldið að nýju fyrir hverja 30 daga eða brot úr þeim. Hafi skipið verið tekið á land til viðgerðar, telst sá tími ekki með, sem það stóð uppi.

25. gr.

- a. Gjald af bryggjum hafnarsjóðs: Hvert skip, stærra en 10 brúttórúmlestir, sem leggst við bryggju eða hafnarbakka eða við skip, sem liggur við bryggju eða hafnarbakka, skal greiða bryggjugjald af brúttórúmlestatölu skipsins, talið í heilum rúmlestum, en brotum skal sleppa. Bryggjugjaldið er kr. 0.40 af brúttórúmlest fyrir hvern sólarhring eða hluta sólarhrings, þó aldrei minna en kr. 50.00 í hvert sinn.

Undanþegin bryggjugjaldi eru björgunar- og varðskip og herskip.

- b. Gjald af bryggjum einstakra manna: Bryggjueigendur greiða ekkert gjald af sínum eigin fiskiskipum eða öðrum fiskiskipum, meðan þau reka fiskveiðar frá

Akureyri og leggja upp á þeirra eigin bryggjur. Flutningaskip og önnur gjaldskyld skip, greiði samkvæmt gjaldskrá hafnarsjóðs $\frac{1}{2}$ bryggjugjald.

Hafnarnefnd er heimilt að lækka gjald, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

26. gr.

Bátar minni en 10 brúttórúmllestir eru undanþegnir lesta- og bryggjugjaldi, en greiða skulu þeir, einu sinni á ári, kr. 300.00 í skipakvíargjald. Gjald dagi þess er 2. janúar ár hvert.

VIII. KAFLI

Um vörugjald.

27. gr.

Vörugjaldið skal greiða af öllum vörum og skepnum lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, sem um getur í næstu greinum.

28. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda séu þær ákveðnar það samkvæmt farmskrá, greiðist ekkert gjald.

Ekkert vörugjald greiðist af vörum fluttum til og frá Akureyri með pósthátum Drang, frá og til hafna á Norðurlandi.

29. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Afli skipa, sem lagður er á land til neyzlu, verkunar eða vinnslu á Akureyri.
- b. Nýmjólk, sem flyzt til hafnarinnar.
- c. Umbúðir, sem endursendar eru.
- d. Olía, salt, ís, vistir og aðrar nauðsynjar skipa til notkunar, þegar þær eru fluttar á skipsfjöl.
- e. Bréfaþóstur og farangur ferðamanna.

30. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrám skipa við útreikninga vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta hafnargjaldkera í té endurrit af farmskrá skips hans. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts, gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarverði ástæða til, getur hann hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

31. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vöruskrá tiltekur og gjald greiða eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald lægra en kr. 2.00.

Þó skal heimilt að fella niður vörugjald, sem ekki nær kr. 5.00.

Ef vafi leikur á, í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, skal hafnarvörður úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

32. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald kr. 1.50 pr. 100 kg:
Kol, koks, salt, sement, leir, kalk, vörur úr ódýrum steinefnum, s. s. legsteinar, hleðslusteinar, gólf- og veggflísar úr steinefnum, vikur.
2. flokkur. Gjald kr. 2.50 pr. 100 kg:
Kornvörur, mjölvörur, garðávextir, fóðurbætir, tilbúinn áburður, sjávar-
afurðir til útflutnings, landbúnaðarafurðir til útflutnings og iðnaðar-
vörur til útflutnings.
3. flokkur. Gjald kr. 3.50 pr. 100 kg:
Benzín og oliur, sykur, ull, kjöt, kaffi, kaffibætir og hráefni til þess,
feiti og oliur til smjörlikis-, sápu- og málningarframleiðslu, vatnsleiðslu-
og miðstöðvarvörur, hreinlætistæki, gler, óunnið járn, bárujárn og
saumur.
4. flokkur. Gjald kr. 10.00 pr. 100 kg:
Hráefni til iðnaðar ót. a., útgerðarvörur, vélar og mótórar ót. a., þunga-
vinnuvélar, landbúnaðarvélar og tæki, bifreiðar, bifhjól og hjólhestar
og varahlutir til þeirra, tjara, bik, asfalt, byggingarefni ót. a., þ. á m.
gólfdukar úr línoleum, pappa, plasti og asbesti.
5. flokkur. Gjald kr. 20.00 pr. 100 kg:
Pappírsvörur, nýlendu- og hreinlætisvörur, leirvörur, glervörur og bús-
áhöld, ávextir, leðurvörur, brauðvörur, gúmmívörur, plastvörur, kál-
meti og plöntur, jarðstrengir og vír alls konar og allar aðrar vörur, sem
ekki eru annars staðar taldar og gjald er reiknað eftir þyngd.
6. flokkur. Gjald kr. 30.00 pr. 100 kg:
Lyfjavörur, vefnaðarvörur, snyrtivörur, rafmangsvörur, niðursuðuvörur
ót. a., kryddvörur, sportvörur s. s. ljósmyndavörur, áttavitar, klukkur,
mælitæki, símatæki, útvarpstæki og upptökutæki, leikföng, skot og skot-
færi, húsgögn.
7. flokkur. Gjald kr. 40.00 pr. 100 kg:
Tóbaksvörur, tóbak, vín og spíritus, eldspýtur.
8. flokkur. a. Gjald kr. 20.00 fyrir hvern grip:
Hestar, nautgripir, svín.
b. Gjald kr. 5.00 fyrir grip:
Sauðfé.
c. Gjald kr. 1.00 fyrir stykki:
Tómar tunnur.
d. Gjald kr. 3.00 fyrir stykki:
Síld og lýsi í tunnum.
9. flokkur. Gjald kr. 0.50 fyrir teningsfet:
Trjáviður.
10. flokkur. Gjald kr. 1.00 fyrir teningsfet.
Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.

IX. KAFLI

Um ýmis gjöld til hafnarinnar.

33. gr.

Fyrir geymslu á vörum á lóðum og í húsum hafnarinnar um stundarsakir, skal greiða gjald, sem hafnarnefnd ákveður.

34. gr.

Fyrir lóðir og lönd hafnarinnar, geymsluhús, verbúðir og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða fyrirtækjum um lengri eða skemmri tíma, skal greiða gjald samkvæmt ákvörðun hafnarnefndar.

X. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

35. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

36. gr.

Skipstjóri eða formaður á bát ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds, bryggjugjalds, vitagjalds, fjörugjalds og kjölfestugjalds. Ef enginn skipstjóri eða formaður er á fleytunni, ber eigandi fleytunnar ábyrgð á greiðslu gjaldanna. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á fleytunni unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni.

Gjalddagi þeirra gjalda, sem greiðast eiga einu sinni á ári, er 2. janúar.

37. gr.

Gjald fyrir vörur, sem getur í 32. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans hér, og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt. Leigu samkvæmt 34. gr. greiðir samningsaðili. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðann, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip.

38. gr.

Öll skipagjöld samkvæmt reglugerð þessari skulu tryggð með lögveði í viðkomandi skipi, og gengur það í tvö ár fyrir samningsveðskuldum.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

XI. KAFLI

Ýmis gjöld.

39. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar og áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki viðkomið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð var lokið. Yfirmat skal fram fara af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður eigi breytt meira en sem nemi 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

40. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem bæjarstjóri tekur gilda.

41. gr.

Enginn skipstjóri má vænta þess, að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá bæjarfógeta, nema hann sanni með vottorði frá bæjarstjórninni, að hann hafi borgað gjöld þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða.

42. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans samkvæmt 2. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

43. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 10000.00, nema þyngri refsing liggí við samkvæmt almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Akureyrar.

44. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, sbr. lög um breyting á þeim lögum, nr. 41 5. apríl 1948, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Akureyrarkaupstað, nr. 80 20. júní 1958 ásamt breytingu á þeirri reglugerð, nr. 80 16. október 1958.

Samgöngumálaráðuneytið, 11. marz 1964.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

G J A L D S K R Á

fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Hafnarfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kWh-mæli á 465 aura hverja kWh.
2. Um kWh-mæli á 130 aura hverja kWh, auk fastagjalds, er nemi kr. 704.00 á ári fyrir allt að 25 m² gólfplatarmáls í rúmi því, er lýsa skal, og 22 kr. fyrir hvern m² umfram 25 m². Fullt fermetragjald skal greiða af gólfleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal deila í fermetragjaldið með 3.5.